

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 448. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641075920/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ja! sagde han.

Asmadæus stirrede samme Vej som han.

— Ja, der ligger det, jeg kunde ikke!

— Nej!

Den halte blev staaende et Øjeblik; saa sprang han uden om Bunken og om, hvor Vognen strittede med Hjulene ud i Luften, og gav sig til at føle paa Fjedrene og kigge efter her og der.

— Jeg tror, den holdt! sagde han og rettede sig og saa hen paa den gamle, — kom en Gang og se! jeg tror ikke, den har taget Skæde!

Den gamle stod og mumlede og gned sin Arm, som Vognstøngen havde ramt. Men han kom ikke.

Saa gik Asmadæus om til den halte og sparkede paa Fjedrene.

— Ja, Vognen er hel nok! sagde han og vippede indvendig mellem menneskelig Deltagelse og den glade Bevidsthed om at staa uden for det hele som løs og ledig, fri Mand.

Glæden sejrede.

— Nu kunde du ellers lave Stoleben af Egerne! sagde han.

Da var den gamle kommet hen ved Siden af dem. Han stod og holdt paa sin Arm og mælede ikke et Ord. Men da de tav, spyttede han hvast og fedt lige midt paa den væltede Vognbund og drev om paa den Side, hvor Læsset laa, og gav sig til at smøge Tovlinen af et Klædeskab, som laa øverst.

— Skuide I langt endnu? spurgte Asmadæus.

— Nej, svarede den halte, som ingen Ting tog sig for, men stod og virrede med Hovedet, — det var netop her!

Der havde samlet sig en Del Børn, som stod og stirrede og heller intet tog sig for, og en pæn Mand gik forbi.

— Naa! — glædelig Jul! sagde Herren, idet han saa det smadrede Læs, og gik videre.

Da fik Asmadæus en Ide.

Han saa gesvindt op ad Gaden og saa, at den var tom. Saa halede han ind paa Herren og standsede ham.